

మూడు రాత్రులు

545 :

... "ఆ మూడో" ...

రాత్రుల వ్యక్తిజీవితం నూ మంచిపోలేని కొన్ని మధుర స్మృతులుంటాయి. ఆరేళ్లకిందట జరిగిన ఆ మధుర సంఘటన నే నెప్పటికీ మరిచిపోలేను.

అప్పుడు నాకు సుమారు 14 ఏళ్ళుంటాయి. ఫోర్లు ఫారం చదువుతున్నాను. ఇంకా పెద్దమనిషిని కాలేదు. కాని పాడవుగా పుష్టిగావుండి, అప్పటికే ఉబ్బెత్తుగా వక్ష జాలు వచ్చేయ్యడంచేత చూసేవాళ్ళకి సమర్థాడైన పిల్లలా కనిపించేదాన్ని. ఆ విధాదే వేసపిసెలవలకి మా అక్క గారు వెళ్ళేను.

అవేళరాత్రి భోజనాలయేయి. మాబావ అలవాటు ప్రకారం వక్కపాడివేసుకుని చల్లగాలికి డాబామీదికి వెళ్ళి పోయేడు. అంటూ, ఎంకిళ్ళూ ఆయెక మా అక్కవాక టుంది. అంచేత చంటివాణ్ణి (మా అక్కయ్య కొడుకు) మాబావ వక్కమీద నిద్రపుచ్చమని చెప్పి, మా అక్క చాపపుచ్చుకు ముట్లగదిలోకి వెళ్ళిపోయింది పడుకుందకి. నేను చంటివాణ్ణి బావ మంచంమీద పడుక్కొబెట్టి జో కొట్టేను. వాడెప్పటికీ పడుక్కొపోతే నేనూ వాడిపక్కలో పడుకుని జోకొట్టేను. వాడికి నిద్రపట్టక పోయి నాగదిలో పడుక్కొవచ్చని. ఈనాడు బావరానే వస్తాడు. నే జోకొడు తుంటే చంటివెధవ ఉన్నట్టుండి వాళ్ళమ్మ అనుకున్నాడేమో నా గుండెలమీదికి యొగబాకేడు! నేనవేళ సరదాకి మా అక్కచీర కట్టుకున్నాను. అక్కగా ఉండడంచేత జాకెట్టు తొడుక్కొలేదు. చంటివాడు పైట తొలిగించి 'పాలు' తాగు తుంటే నాకదోలా సుఖంగా అనిపించి, వాడికి వీలుగా గోడ వేపు ఒత్తిగిల్లేను చంటివాడు 'పాలు'తాగుతుంటే నాకలాగే నిద్రపట్టేసింది.

మళ్ళా ఏదో ఒత్తిడికి తెలివొచ్చింది. ఎవరో నన్ను నొక్కిపట్టుకున్నారు చీకట్లో. తను మా బావ! మా అక్క అనుకున్నాడు! అతనికి తెలీదు అక్కవాకిటుందని. చీర కట్టుకుని, మొహానికడంగా చెయ్యిపెట్టుకుని, గోడవేపుతిరిగి చంటివాడికి 'పాలిస్తూ' పడుకున్న నన్ను అక్క అను కుని... బిగువుగా కౌగలించుకుని అక్రమించుకున్నాడు. నా గుండెలు దడదడ కొట్టుకున్నాయ్. "నేను బావా!" అని అరుద్దామనుకున్నాను. కాని అదేసమయంలో బావ చీకట్లో నా పెదవులు ముద్దెట్టుకున్నాడు. అతనిచేతులు నా వక్ష స్థలంమీద వ్రాలి...నన్ను అబలని చేసేయ్. మా శరీరాలు యేకమై, ఏదో స్వర్గంలో భాధభాధగా, తీపితిపిగా తేలి పోతున్నట్టుంది. బావకంటుకుపోయి అలాగే కళ్ళుమూసి ఒళ్ళు మరిచేను.

మళ్ళీ తెలివొచ్చేసరికి బయట వెన్నెలొచ్చింది. గడి యారంలో నాలుగైంది. కిటికీలోంచి వెన్నెల మామీద పడు తోంది. ఒంటిమీద ఇద్దరికీ బట్టలేదు బావ నన్ను కౌగ లించుకుని అలాగే నిద్రపాతున్నాడు. లేచిపోదామంటే బావ లేచిపోతాడేమో, ఎలాగైతేనేం బావకి తెలివిరాకుండా అతని కౌగిలి విడిపించుకున్నాను. చీర దావకింద చిక్కడి పొవడంచేత దిగంబరిగా నాగదిలోకిపోయి నా పరికిణి జాకెట్టూ కట్టుకుని నా మంచంమీద పడుకున్నాను.

ఉదయం బావకి తెలిసింది అక్కరాత్రే వాకటుం దని. బావ తెల్లబోయి నావేపు చూసేడు. నేను సిగ్గుతో తల దించేసుకున్నాను, దొరికిపోయేను. బావకి జిగింది అర్థం అయిపోయింది. మధ్యాహ్నం భోజనందగ్గిర నేను బెదురు బెదురుగా ఉన్నాను "రాత్రి...నువ్వేనా?" అనడిగేడు బావ. నే తలదించేసుకున్నాను.

రాత్రి భోజనందగ్గిర బావ హాస్యాలాడంమొదలెట్టేడు. ఒంగెని మజ్జిగపొస్తుంటే నా పరికిణిపట్టుకుని "మీ అక్కకి నిద్రపట్టనిచ్చి...వస్తావా?" అన్నాడు బావ క్రిగంటచూస్తూ.

అంటూ ఎంకిళ్ళూచేసుకుని పోయి పడుకున్నాను, కాని నిద్రపట్టడంలేదు. నిన్నరాత్రి అనుభూతి పదే పదే జ్ఞాపకం రాసాగింది. నే వస్తానని బావ నాకోసం ఎదురు చూస్తుంటాడు. ఎంత తప్ప! ఏదో రాత్రి అనుకోకుండా పొరపాటు జరిగిపోయింది, తెలిసికూడానా? ఇంతలో తలుపు తోసుకు చప్పడు చెయ్యకుండా బావ గదిలోకొచ్చేడు. ఏం చెయ్యడం? అరిచి అల్లరిచేస్తే, అక్కకి తెలిసి నానా అల్లరి. ఏమీ తేచక నిద్రపాతున్నట్టు కళ్ళుమూసుకున్నాను. బావ మంచంమీద కూచుని నా జాకెట్టు విప్పేడు. కౌగిట్టోకి తీసు కుని నా నగ్గువక్షజాల్ని బావ ముద్దెట్టుకుంటూవుంటే అప్ర యత్నంగా నేను బావచుట్టూ చేతులుపోనిచ్చి, గుండెల కదుముకున్నాను.

అలాగే మూడోనాటి రాత్రి...నాలుగోనాటి ఉదయం అక్క ఇంట్లోకొచ్చింది. అవేళరాత్రి మూడురాత్రులు 'రుచి' చూసిన నాకు శవజాగరమే అయింది. అదేం తమాషా ఆ మర్నాడే నే రజస్వలా కావడం, బెలిగ్రాం అందుకుని మా అమ్మావాళ్ళూ రావడం అన్నీ జరిగేయి. తర్వాత మా అమ్మావాళ్ళతోనే వెళ్ళిపోయేను. మరో ఆరైల్లకి నాకు పెళ్లయిపోయింది. ఇప్పుడిద్దరు బిడ్డలతల్లిని. కాని మా బావతో గడివిన ఆ 'మూడు రాత్రులూ' జీవితంలో నే నెప్ప టికి మరిచిపోలేను.